

مسائل فنی احداث کانالهای آبیاری در خاکهای نامتعارف و مشکل آفرین (مطالعه موردی شبکه آبیاری و زهکشی اراضی جنوب کرخه نور)

اشرف مکوندی ، پریسا اعتضادی، فریده عظیمی

کارشناس مسئول منابع قرضه ، سازمان آب و برق خوزستان

Ashraf_makvandi@yahoo.com

چکیده

شناخت خاک جهت ساخته سازه های بتنی بسیاری پر اهمیت است ، تخریبی که خاک میتواند برای کانالهای آبیاری و سازه های بتنی ایجاد کند ، بسیار گسترده و خوشبختانه قابل پیشگیری میباشد . غافل شدن از دانه بندی خاکها ، بی توجهی به جهت حرکت آبهای زیر زمینی ، بررسی نکردن دقیق ساختمان خاکها، در نظر نگرفتن لایه های مختلف خاک در کنار یکدیگر و نشناختن عملکرد هر لایه ، اختلاط غلط و سلیقه ای خاکها جهت استفاده در برم کانال ، بکار گیری غلط شفته آهک در موارد مورد نیاز ، در نظر نگرفتن مواد آلی موجود در خاکها ، عدم اطلاع از چگونگی قرار گرفتن بتن بر روی خاکهای مختلف ، ایجاد تراکم های یکنواخت خاکریز ها در کل مسیر کانالهای آبیاری بدون توجه به وضعیت شیب و خاک منطقه ، بی توجهی به خاکهای موجود در مصالح شن و ماسه ، ایجاد درز انبساط بدون توجه به مکان ماکزیمم تنش خاک و دهها موارد دیگر عواملی برای تخریب تدریجی کانالهای آبیاری و سازه های مربوطه می باشد. طبق تجربه بدست آمده هر کجا که لایه های طبیعی خاک متنوع تر باشد و حداقل یکی از آن لایه ها از رس تشکیل شده باشد ، لایننگهای واقع شده در آن محدوده در خطر ترکهای عمیق و شکستن قرار می گیرند . و توصیه های لازم در ساخت را که کلیه مشاوران و پیمانکاران باید مد نظر داشته باشند اشاره شده است . طبق نتایج بدست آمده در صورت وجود ماسه ناپایدار در بسترکانالهای پوشش شده آبیاری ، نفوذ آب به پشت پوشش موجب شسته شدن ذرات و ایجاد حفرات کوچک در پشت قطعات پوشش می گردد که این امر در نهایت موجب ایجاد ترکهای عموماً قطری و یا جابجائی و اختلاف سطح بین قطعات می گردد. بطور کلی خاکهای مشکل آفرین بنا بر ماهیت رفتاری و مشخصات فنی خود ، هریک ممکن است طی مراحل ساخت یا در حین دوران بهره برداری از سازه های آبی بویژه کانالهای آبیاری مسائل و مشکلات عدیده ای را ایجاد نمایند که هریک ممکن است بصورت موضعی یا کلی بعنوان شکست یا تخریب سازه تلقی گردیده و موجب خسارات مالی فراوان گردد در مقاله موجود به بررسی عوارض و علل تخریب پوشش کانالهای آبیاری در خوزستان که عارضه اصلی در این تخریبها وجود خاکهای نامتعارف و مشکل آفرین بوده اشاره می گردد. در مقاله حاضر با تکیه بر اطلاعات جمع آوری شده منشاء بروز ترکها ، خاک و خصوصیات رفتاری خاکها چه در بستر طبیعی و چه در مناطق خاکریزی شده مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته است . علت بروز آنها شناسائی شده است در پایان به بررسی علل ایجاد ترک و خرابی در کانالها و همچنین ارزیابی پارامترهای ژئوتکنیکی و تعیین خصوصیات مقاومتی و نفوذپذیری لایه های خاک در عمقهای مختلف گمانه ها

در اراضی جنوب کرخه نور پرداخته و پیشنهاداتی بر اساس اطلاعات و تجارب بدست آمده جهت جلوگیری از بروز و ترمیم این گونه عوارض در پروژه ها ارائه شده است .

کلمات کلیدی: کانالهای آبیاری، نامتعارف، کرخه نور

مقدمه

تأمین خاک مناسب برای خاکریزی روند دشواری پیدا کرده که این مساله نه تنها در پروژه اراضی کرخه نور که شامل (12 واحد عمرانی) قدس، رمضان، باکری بقایی و ..) بلکه در اغلب پروژه های که در مناطق جنوبی دشت خوزستان اجرایی شوند نیز کاملاً مشهود و در خور توجه است. از طرفی اغلب راهکارهایی که توسط مهندسان مشاور برای اصلاح و بهبود شرایط خاک توصیه می شود مخالفت صریح و ضمنی پیمانکاران را در پی دارد و گاهی به اختلاف نظرها و تنش های حقوقی و قراردادی تبدیل می شود. به طور کلی خاکهای مشکل آفرین بنابر ماهیت رفتاری و مشخصات فنی خود، هر یک ممکن است طی مراحل ساخت یا در حین دوران بهره برداری از سازه های آبی بویژه کانال های آبیاری مسائل و مشکلات متعددی را ایجاد نمایند که هر یک ممکن است به صورت موضعی یا کلی بعنوان شکست یا تخریب سازه تلقی گردیده و موجب خسارات مالی فراوان شود.

خاکهای متورم شونده و روشهای شناسایی آن :

خاکهای متورم شونده خاکهایی هستند که به سبب جذب آب ، ازدیاد حجم یافته و اصطلاحاً متورم می شوند فشارناشی از تورم این خاکها می تواند موجب خرابی کامل ساختمانهای سبک ، نظیر پوشش کانالهای آبیاری ، کف سازه ها و غیره گردد. این نوع خرابیها در بسیاری از پروژه ها در ایران و سایر کشورها گزارش شده است و خسارات فراوانی را موجب شده اند. با توجه به شرایط اقلیمی و مسائل اجرایی در منطقه خوزستان جهت تعیین پتانسیل تورم خاکهای رسی استفاده از استاندارد ISSMFE مقادیر واقعی تری در مقایسه با روش ASTM ارائه می کند [۲].

لذا هر خاکی که در شرایط خشکی علائم انقباض و ترک خوردگی (سله بستن شدید) از خود بروز دهد، دارای قابلیت تورم زائی بیشتری می باشد. از آنجایی که تورم حاصله در بستر کانال ، موجب تغییرات حجم خاک پشت پوشش کانال و خاکریز اطراف آن می گردد ، لذا این تغییر حجم در روی پوشش بصورت بروز ترکهای طولی در امتداد محور کانال و یا جابجایی و بالازدگی بلوکهای بتن نمایان می گردد. به عنوان مثال در این پروژه (جنوب کرخه نور) جهت بررسی پتانسیل تورم از روش های غیرمستقیم که شامل اندازه گیری حد انقباض خاک و عدد PI و درصد رس و عدد اکتیویته خاک استفاده شده است و بر مبنای بررسی انجام گرفته موارد زیر کسب شد.

- در ۵۰ درصد نمونه های اندازه گیری شده پتانسیل تورم در حد کم (low) می باشد.
- در ۴۷ درصد پتانسیل تورم در حد متوسط و یا متوسط روبه کم است.
- در حدود ۳ درصد نمونه ها دارای پتانسیل تورم در حد بالا و یا متوسط رو به بالا میباشد.

توصیه فنی و روشهای کنترل تورم

بهترین راه جلوگیری از بروز پتانسیل تورم خاکها، ثابت نگهداشتن شرایط رطوبتی خاک است. فشارهای غیر یکنواخت ناشی از تورم خاکریز کانالها، بعثت شرایط رطوبتی و تراکمی لایه های مختلف می تواند ضمن ایجاد ترک های طولی در خاکریز کانالها به محدوده ۱/۳ پائینی جداره بتنی کانال نیز خسارت وارد آورد. که بصورت ترک خوردگی یا بالازدگی و جابجایی پوشش نمایان میشود [۳]. که علل تخریب پوشش بتنی کانال آبیاری اوان و کرخه تورم خاکریز محل احداث کانال بوده است لذا برای جلوگیری از ایجاد این پدیده و خسارات حاصله باید براساس این علل، روشهای مناسب اتخاذ نمود. درمجموع روشهای زیر برای کنترل تورم و خسارات ناشی از آن پیشنهاد شده است:

- استفاده از خاکها با دانه بندی درشت و فاقد مقدار قابل توجه ذرات ریزدانه
- استفاده از خاکهای ریزدانه با خمیرائی متوسط تا کم
- کاهش میزان تراکم خاک (۹۰ تا ۹۳ درصد تراکم ماکزیمم)
- افزایش رطوبت تراکم (۲ تا ۳ درصد بیشتر از رطوبت بهینه)
- عایق بندی رطوبتی پوشش کانال بمنظور جلوگیری از تغییرات رطوبتی خاک بستر
- اصلاح خاکهای ریزدانه با خمیرائی زیاد با کمک مواد اصلاح کننده مانند آهک، گچ و ...
- عدم استفاده از پوششهای سخت (مانند بتن، رنگ و آجر)
- تعویض خاک در شرایطی که انجام هیچ یک از روشهای فوق از نظر فنی و اقتصادی عملی نمی باشد.

خاکهای واگرا

واگرائی پدیده ای است که طی آن خاکهای رسی در مجاورت آب چسبندگی خود را از دست داده و یکدیگر را دفع می کنند دلیل اصلی فرسایش رسها بر اثر پدیده واگرائی، فزونی نیروی دافعه بین ذرات بر نیروی جاذبه بین آنها می باشد [۲]. بطور کلی تخریب و ترک خوردگی قطعات بتنی عموماً موضعی، متناسب با محل ایجاد حفره فرسایش می باشد. جهت شناسایی رسها در طرح اراضی کرخه نور در آزمایشگاه با استفاده از آزمایش هیدرومتری مضاعف، آزمایش اندازه گیری کاتیونها در عصاره اشباع خاک و آزمایش پین هول امکان پذیر می باشد. آزمایشات مذکور بر روی نمونه های خاک ریزدانه کمانه های اکتشافی و چال های شناسائی انجام شده است و نتایج زیر بدست آمده است:

- بر مبنای نتایج آزمایش هیدرومتری مضاعف تمام نمونه ها غیر واگرا هستند.
- بر مبنای نتایج آزمایش پین هول که بر روی خاک صورت گرفته تمام نمونه ها غیر واگرا گزارش شده اند.
- بر مبنای آزمایش اندازه گیری کاتیون در عصاره اشباع خاک در حدود ۵۵٪ نمونه ها غیر واگرا و یا دارای پتانسیل واگرایی و در حدود ۴۵٪ نمونه ها با خاصیت واگرایی گزارش شده است.

روشهای کنترل واگرایی

پدیده واگرایی عموماً به مشخصات شیمیائی خاک وابسته بوده و در بسیاری از مراجع عدم استفاده از خاکهای واگرا در رابطه با سازه های آبی مورد توصیه قرار گرفته است. معهداً در شرایطی که استفاده از این نوع خاک بعلت عدم دسترسی به مصالح مناسب تر یا عدم وجود توجیه اقتصادی الزامی باشد، می توان از روشهای زیر برای تثبیت خاک استفاده نمود.

الف) استفاده از آهک - افزایش ۱ تا ۵ درصد وزنی آهک هیدراته به خاک رس واگرا. افزایش آهک موجب کاهش وزن واحد حجم خشک و افزایش مقاومت برشی خاک نیز می گردد [۵].

ب) استفاده از سولفات آلومینیوم - براساس نتایج تحقیقات بعمل آمده افزایش ۰/۵ تا ۲ درصد وزنی سولفات آلومینیوم به خاک. قابلیت انحلال سولفات آلومینیوم در آب بسیار بیشتر از آهک است و به همین علت اختلاط آن با خاک کم هزینه تر از آهک میباشد. ایراد اساسی آن ، هزینه بالا و ایجاد اسیدیت بیشتر در محیط است که می تواند از نظر رشد گیاه خاصیت منفی تلقی گردد.

ج) استفاده از گچ (سولفات کلسیم آبدار) - افزودن گچ آبدار به خاک باعث مجتمع شدن ذرات رس کاهش پتانسیل واگرایی می شود. مقدار گچ مورد نیاز باید متناسب با مشخصات شیمیائی خاک تعیین گردد. در این روش نیز بعلت قابلیت انحلال نسبتاً کمتر گچ در آب ، عمل اختلاط و تاثیر گچ ممکن است با اشکالاتی همراه باشد.

د) استفاده از سیمان پرتلند (خاک - سیمان) - نتایج تحقیقات انجام شده در سالهای اخیر نشان داده است که افزایش مقادیر کم سیمان به خاک بستر (۸٪ تا ۴ درصد) توانسته است با جایگزینی یونهای کلسیم آزاد موجود در سیمان پرتلند و نیز با ایجاد خاصیت چسبندگی ناشی از هیدراتاسیون سیمان ذرات رس واگرا را به خوبی تثبیت نموده و خاصیت فرسایش پذیری آن را به میزان قابل ملاحظه ای کاهش دهد، بگونه ای که مخلوط های خاک سیمان حاصله به خوبی قادر به تحمل جریان آب با سرعتهای تا ۲ متر در ثانیه نیز بوده است [۶] .

هـ) استفاده از فیلتر: براساس تحقیقات شرارد، استفاده از فیلترها مناسب می تواند احتمال وقوع فرسایش و آب شستگی در خاکهای واگرا را بسیار کاهش دهد .

پدیده روانگرایی

روانگرایی پدیده ای است که بر اثر افزایش ناگهانی فشار آب منفذی ، کاهش تنش مؤثرین ذرات خاک و در نتیجه کاهش شدید مقاومت برشی حاصل می شود که نهایتاً می تواند موجب تخریب و انهدام موضعی یا کامل سازه مستقر بر روی خاک گردد. این پدیده در خاکهای غیر چسبنده نسبتاً ریز، در حالت سست و اشباع و در شرایط بروز حرکات یا ضربات ارتعاشی شدید، بیشترین امکان وقوع را دارد. در مجموع خاکهای ماسه ای نسبتاً ریز و سست با طبقه بندی SP ، SM-SP و یا SM در شرایط اشباع و بالا بودن سفره آب زیرزمینی دارای بیشترین پتانسیل روانگرایی در صورت وقوع ضربات ارتعاشی شدید می باشد [۷]. علاوه بر آزمایش صحرایی SPT از برخی آزمایشهای آزمایشگاهی مانند آزمایش Column Resonant Test نیز برای ارزیابی پتانسیل روانگرایی خاکها استفاده می شود. از آنجا که بر اثر وقوع پدیده روانگرایی مقاومت برشی خاک به سمت صفر میل نموده و خاک حالت روان پیدامی

کند ، لذا عارضه خسارت عموماً بصورت فرو رفتن سازه در خاک ، تغییرشکل‌های بسیار شدید بستر و انهدام سازه می باشد. در رابطه با بستر کانال‌های آبیاری ممکن است عوارض چون لغزش ، ریزش و فرونشینی مشاهده گردد. در پروژه مذکور نظر به اینکه در برخی از گمانه ها اکتشافی و یا چال های شناسایی لایه های ماسه ای در زیر سطح آب زیرزمینی و با مقاومت در حد سست تا نیمه متراکم قرار دارند لذا از پتانسیل روانگرایی برخوردار هستند و در خصوص این لایه ها چنان چه پی سازه ها و یا کف کانال ها در نزدیکی آن قرار گیرند نیاز به تمهیدات خاصی می باشد و به همین منظور روش هایی نظیر تعویض خاک و یا استفاده از تراکم دینامیکی توصیه می شود.

خاکهای رمنده :

پدیده رمندگی ، فرآیندی است که طی آن ویراثر جذب آب توسط ذرات خاک نیروهای ملکولی بین ذرات طی مکانیزم های متفاوتی نظیر نرم شدگی ، از بین رفتن نیروی موئینگی بین ذرات حذف نیروی مکش بر اثر اشباع شدن ، یا فزونی تنش برشی نسبت به مقاومت و غیره از بین می رود. ابر اثر تماس با آب یا فشار بیش از حد معین ، اتصال ذرات از بین رفته و ساختمان خاک بطور ناگهانی فرو می ریزد و نشست ناگهانی رخ می دهد. خاک رس Loess بعنوان نمونه بارز این نوع خاک محسوب می گردد. برای وقوع پدیده رمندگی ، اشباع نبودن و نیمه پایدار بودن ساختمان آن است که در این حالت پایداری ظاهری خاک می تواند ناشی از کشش موئینگی بین ذرات ریز دانه غیر چسبنده و غیر اشباع و یا در اثر عوامل سیمان کننده نظیر ذرات رسی ، سیلتی ، املاح کربنات کلسیم یا اکسیدهای آهن باشد. احداث سازه های آبی از جمله کانالها روی این خاکها موجب اشباع شدن خاک و از بین رفتن خاصیت سیمانی بین ذرات ، تخریب ساختمان خاک و در نتیجه ایجاد پدیده رمندگی می گردد [۱] .

روشهای شناسایی خاکهای رمنده :

حساسیت شدید این خاکها به افزایش رطوبت و فشار موجب می شود تا تشخیص آنها در آزمایشگاهی مانند تحکیم به سهولت و سرعت صورت گیرد. در شرایط صحرائی نیز چنانچه غرقاب کردن سطح زمین موجب نشست قابل توجه سطح خاک گردد، نشانه ای از احتمال وجود خاک رمنده خواهد بود. ایجاد خسارت ناشی از رمندگی در کانالهای آبیاری که معمولاً بر اثر جریان یافتن آب و اشباع شدن خاک بستر حادث میشود، عموماً بصورت نشست بستر و ترک خوردگی بی نظم پوشش بتنی (یا سایر پوشش های سخت) بروز می نماید. نشست ناگهانی و قابل توجه قطعاتی از پوشش کانال ، بویژه در کف و جابجائی قطعات پوشش در بستر بعنوان نموده های امکان وجود خاک رمنده در بستر کانال آبیاری تلقی می گردند.

خاکهای انحلال پذیر

وجود مواد انحلال پذیر نظیر نمک طعام و گچ موجب می شود تا بر اثر تماس این خاکها با آب ، مواد مذکور در آب حل شده و قسمتی از ذرات جامد موجود در توده خاک ضمن انحلال خارج شوند. این پدیده در صورت تداوم می تواند موجب افزایش تخلخل و پوک شدن خاک گردیده و نهایتاً با ایجاد نشست های قابل ملاحظه ، تخریب ساختمان خاک را موجب شود. از آنجا که در حال حاضر مقدار قابل توجهی از اراضی کشور ماحوای گچ می باشد، این امر موجب بروز خساراتی در رابطه با سازه های آبی این کشورها گردیده است. بر اساس گزارش های

موجود، در حال حاضر حدود ۲۷ میلیون هکتار اراضی گچی در ایران وجود دارد که باتوجه به وسعت کشور رقم قابل توجهی را بخود اختصاص داده و تاکنون گزارشهای متعددی از موارد بروز خسارت به سازه های آبی (بویژه کانالهای آبیاری) در رابطه با این نوع اراضی ارائه شده است [۸] . خاکهای درشت بافت تر نظیر ماسه در صورت وجود گچ دارای خطر آب شستگی بیشتری نسبت به خاکهای رسی یا رسی سیلنتی حاوی گچ می باشند. • گاهی اوقات ممکن است دانه های سفید موجود در خاک آهکی بوده و با گچ اشتباه گردند که در این حالت با کمک محلول اسید کلریدریک رقیق می توان به سهولت ذرات آهکی را تشخیص داد. • متأسفانه بدلیل ناکافی بودن تحقیقات انجام شده بر روی خاکهای گچی و تعدد عوامل مؤثر بر رفتار این نوع خاک در مجاورت سازه های آبی و از جمله کانالهای آبیاری ، تاکنون اظهار نظرهای ضدونقیضی در این رابطه صورت گرفته است بگونه ای که آستانه ایجاد خسارت در برخی از گزارشها حتی کمتر از ۵ درصد ذکر شده در حالیکه در برخی گزارشهای دیگری وجود گچ به میزان بیشتر از ۱۰ حتی ۱۵ درصد در خاک نیز بدون ضرر تلقی گردیده است • در بسیاری از پروژه ها علت ایجاد خسارت به کانالهای آبیاری وجود گچ قلمداد شده در حالیکه علت اصلی چیز دیگری بوده است و حتی تشخیص وجود گچ و مقدار آن بطور علمی و دقیق صورت نگرفته است. نظر به اهمیت درصد گچ در این پروژه این عامل به طور جداگانه در هر واحد عمرانی مورد بررسی واقع می شود. به عنوان مثال :

- واحد عمرانی فاضل: اغلب نتایج ۳ تا ۵ درصد و حداکثر آن میزان ۷/۵۶ درصد در گمانه ها میباشد.
- واحد عمرانی باکری: درصد گچ در گمانه ها ۱۷۰ و حدود ۲ الی ۱/۷۳ درصد در گمانه AZB-35 میباشد. و در گمانه AZB-163 حدود ۷/۵ درصد است.

خاکهای ماسه ای ناپایدار

خاک ماسه ای ناپایدار از نظر سازه های آبی به خاکهایی اطلاق می شود که در تماس با آب جاری شدیداً و بسرعت فرسایش یافته و از محیط خارج می شوند. • از نظر طبقه بندی کلی ، این خاکها را نیز می توان نوعی خاک واگرا ولی با ماهیت فیزیکی قلمداد نمود، چراکه فرسایش و مهاجرت ذرات خاک صرفاً در اثر عدم چسبندگی و ریزبودن ذرات انجام می شود. • این خاکها دارای دانه بندی نسبتاً محدودی می باشند و از نظر طبقه بندی یونیفاید شامل ماسه تمیز متوسط تا ریز بادانه بندی یکنواخت (SP و SM) می باشند که در اصطلاح متداول عموماً بنام ماسه بادی نامیده می شوند. • این خاکها علاوه بر دانه بندی ریز و فقدان چسبندگی ، عموماً بدلیل ماهیت و شیوه انتقال و رسوب گذاری از تراکم ناچیزی نیز برخوردار می باشند و همین امر پتانسیل فرسایش پذیری آنها را در مقابل جریان آب به شدت افزایش می دهد [۱] . گسترش این خاکها در بسیاری از مناطق ایران از جمله در استانهای خوزستان گزارش شده است. • در صورت وجود این خاکها در بستر کانالهای آبیاری ، جریان آب نشت یافته به پشت پوشش بتنی (از طریق درزهای انقباض و انبساط یا ساختمانی که معمولاً به شیوه های مؤثری نیز آب بندی نمی شوند) موجب شناور شدن ، مهاجرت و در نتیجه فرسایش شدید گردیده و در نهایت حفره های بزرگی در زیر پوشش بتنی (در کف یا در جداره) حاصل می شود. • با بزرگتر شدن حفرات ایجاد شده قطعات بتنی پوشش کانال تکیه گاه خود را از دست داده، نهایتاً بدلیل مسلح نبودن دچار ترک خوردگی (عموماً قطری) و خردشدگی می گردند. •

روشهای تشخیص و اصلاح ماسه های ناپایدار

تشخیص خاکهای ماسه ای ناپایدار به سهولت وبا کمک روشهای متعارف اکتشاف ژئوتکنیکی ونیز آزمایشهای معمولی مکانیک خاک صورت می گیرد. بویژه چنانچه پیش از طراحی و اجرای یک شبکه آبیاری شرایط زمین شناسی سطحی منطقه موردبررسی دقیق قرارگیرد، وجود وگسترش خاکهای ماسه ای ناپایدار به سهولت قابل مطالعه وپیش بینی است. علاوه بر مطالعات زمین شناسی صحرائی، انجام بررسی های محلی نیزتشخیص این خاکها را امکانپذیرمی سازد[۱]. باحفرچاههای گمانه ماشینی ویا حفرچالهای شناسائی دستی انجام آزمایشهای صحرائی (مانند SPT یا دانسیته صحرائی) و آزمایشهای آزمایشگاهی (مانند دانه بندی وحدود اتریرگ) بروی نمونه های اخذشده، وجود خاکهای ماسه ای ناپایدارسریعاً قابل شناسائی است واین وظیفه مهندسین است که با شناخت مسئله نسبت به انتخاب روش مناسب برای مقابله با آن اتخاذ تصمیم نمایند. همانطورکه اشاره شد، درصورت وجود ماسه ناپایدار دربسترکانالهای پوشش شده آبیاری، نفوذ آب به پشت پوشش موجب شسته شدن ذرات وایجاد حفرات کوچک درپشت قطعات پوشش می گرددکه این امردرنهایت موجب ایجاد ترکهای عمومأقطری ویا جابجائی واختلاف سطح بین قطعات می گردد. چگونگی ایجاد خسارت درخاکهای ماسه ای ناپایدارعملاً مشابه عوارض ایجاد شده درخاکهای و اگر می باشد. در کانال انتقال آب قطعه دوم پای پل در خوزستان بیشتر زمین ماسه ای و دارای مواد آلی زیاد میباشدو از طرف دیگر سطح آب زیرزمینی بالا بود که در مجاورت خاک هیچ گونه واکنشی نشان نمی دهد ولی هرگاه این خاک در مجاورت آب باران یا شرب قرار گیرد واکنش داده و املاح خاک در آن حل شده و حفره هایی در خاک بوجود می آورد که باعث تخریب می شود که جهت اجرای کانال در این منطقه نیاز به تعویض خاک می باشد. در صورت تشخیص وجود لایه های ماسه ای درمسیرکانالهای آبیاری می توان با اتخاذ یکی ازروشهای زیربه مقابله با مشکل پرداخت:

- تعویض مسیربرای احترازاز برخورد با خاکهای مذکور
- تعویض خاک بستر (به ضخامت حدود ۳۰ تا ۵۰ سانتیمتر)
- تثبیت خاک بستر با روش اختلاط با مصالح ریزدانه مرغوب (رس وسپلت با خمیرائی کم تا متوسط)
- تثبیت خاک بستر با روش تزریق دوغاب سیمان، امولسیون قیر، بتونیت، رزین ویا سایر مواد شیمیائی

شبکه آبیاری و زهکشی اراضی جنوب کرخه نور

این شبکه در غرب شهرستان اهواز ودر جنوب غربی اندیمشک واقع شده است. از جاده حمیدیه -سوسنگر حدود ۱۴ جاده پیروزی با طول ۱۵/۵ کیلومتر منشعب می شود که پس از عبور از رودخانه کرخه نور به جاده ارتباطی هویزه متصل می شود. رخنمون های سازند آغاچاری و بختیاری با سازند تاقدیس و ناودیس حمیدیه، بند کرخه، الله اکبر، با روند (شمال غربی - جنوب شرقی) مشابه زاگرس و به صورت نواری به موازات رودخانه کرخه و با فاصله ۴ تا ۱ کیلومتر از آن در شمال شرق و شمال محدوده دیده می شود که به دلیل ماهیت فرسایشی به صورت تپه ماهوری مشاهده می شود. به منظور مشخصات مهندسی پی کانال ها و دیواره زهکش ها حفاری های ژئوتکنیکی (گمانه های حفاری ۶۶ حلقه ۱ تا ۴ متر و به متر ۲۳۶ متر (و آزمایش های آزمایشگاهی و نظارت صحرائی در این پروژه انجام چال شناسایی به عمق ۵ گرفت. در حفاری هایی که در اراضی جنوب کرخه نور انجام شده سطح آب زیرزمینی حداقل در حدود عمق ۷. سانتی متری و حداکثر در حدود عمق ۳ متری از سطح زمین

قرار داشته است. ضمن اینکه در تعدادی از چالها و گمانه ها به سطح آب برخورد نشده است. با توجه به نتایج عملیات صحرایی و آزمایشات آزمایشگاهی و با عنایت به پارامترهای ژئوتکنیکی ظرفیت باربری و نشست خاک مورد بررسی واقع شده که بر این مبنای واحدهای مختلف عمرانی با در نظر گرفتن ابعاد 1 کیلوگرم بر سانتی متر مربع است و / مهندسی پی سازه های مختلف و عمق استقرار پی ظرفیت باربری در حدود 5/ تا 1 بین SPT نشست در حد مجاز است. مقاومت لایه های ماسه ای در برخی گمانه های اکتشافی و با توجه به تعداد ضربات سست تا نیمه متر اکم تغییر می کند. چنانچه این لایه ها در زیر سطح آب زیرزمینی قرار گیرند و دارای پتانسیل روانگرایی باشند و کف کانال در نزدیکی این لایه ها قرار گیرند استفاده از تمهیدات مناسب نظیر تعویض خاک و یا اصلاح خاک به روش تراکم دینامیکی توصیه میشود. خاک ها در حالت طبیعی دارای حالت پایدار و مقاومتی هستند ولی با افزایش رطوبت و اشباع شدن، بافت خاک دچار فروریزش شده، نشست های ناگهانی در خاک ایجاد میشود. این نشست ها با از بین بردن تکیه گاه پوشش بتنی منجر به بروز شکست در مقاطع بتنی میگردد. اشباع شدن جداره های کانال در مقاطع خاکبرداری و فروریزش بافت خاک در پایداری شیب خاکبرداری ها نیز موثر است. به طوری که در بعضی موارد گسیختگی شیروان های خاکی را هم منجر شده است. بالا بودن املاح شیمیایی در خاک مسیر از جمله گچ و تغییر حجم خاک زیرپوشش بتنی کانال در اثر مجاورت با آب) انحلال در آب و یا تبلور (یکی از عوامل بروز ترک در کانال های انتقال آب است.

جدول (۱): خلاصه اطلاعات صحرایی طرح آبیاری وزهکشی جنوب کرخه نور

SPT	لوفران	دست خورده	دست نخورده	عمق	گمانه
۳		۲	-	۶	AZB-35
۳		۲	-	۶	AZB-163

جدول (۲): خلاصه نتایج آزمایشگاهی طرح آبیاری وزهکشی جنوب کرخه نور

گمانه	عمق	طبقه بندی خاک	LL	PL	PI	درصد ریزدانه	درصد ماسه	درصد شن
AZB-35	۱,۵۰-۰,۰۰	CL	٪۴۱	٪۱۹	٪۲۲	۹۶	۴	-
AZB-163	۱,۵۰-۰,۰۰	CL	٪۳۷	٪۱۹	٪۱۸	۹۳	۷	-

توصیه ها و پیشنهادات در طرح اراضی شبکه آبیاری و زهکشی جنوب کرخه نور

با توجه به میزان سولفات موجود در خاک و اینکه اغلب بیشتر از ۰,۲ درصد است استفاده از سیمان تیپ (V) توصیه می گردد اما در مقاطع بتنی دارای آرماتور، جهت جلوگیری از خوردگی آرماتورها، استفاده از سیمان تیپ ۲ پیشنهاد می گردد.

- جهت پایین آوردن سطح آب زیرزمینی، اجرای زهکشها در اولویت قرارگیرد.

- به منظور تخلیه آبهای نشتی از مسیر کانالها و با توجه به جنس لایه های خاک و بالا بودن سطح آب زیرزمینی در مسیر برخی از کانالهای آبیاری و با تائید دستگاه نظارت لایه فیلتر در زیر پوشش بتنی کانالها اجرا گردد.

- همزمان با عملیات اجرایی کنترل درصد گچ صورت یابدو چنانچه در مقاطع مربوط به خاک برداریها، کانالها و یا پی سازه ها در معرض خاکهای گچدار قرار گرفت در این صورت تعویض خاک رعایت گردد. ضخامت تعویض خاک در کف کانال حدود ۶۰ سانتی متر و دیواره ها تابع حداقل عرض اجرایی می باشد.

تیجه گیری و پیشنهادات

. ضروری است در طراحی و اجرای سازه های آبی به مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاکهای مسئله دار توجه بیشتری مبذول گردد و متناسباً تمهیدات لازم مد نظر قرار گیرد. زیرا بازسازی مجدد آنها در دوره بهره برداری علاوه بر جنبه های اقتصادی از نظر اجتماعی نیز مشکلاتی را بهمراه دارد.

(۱) در مقابله با پتانسیل تورم زایی خاکریزهای رسی احداث شده روش اشباع خاک کانال قبل از عمل پوشش بتنی در منطقه خوزستان توصیه می شود که در این روش کاربرد آب آهک بجای آب معمولی روش کاملاً مناسب برای مبارزه با تورم خاکریزهای احداث شده می باشد.

(۲) مطالعاتی مستقل در زمینه ارزیابی امکان استفاده از خاکریزها مرکب (خاکریزهای متشکل از خاکهای متناسب در اطراف مقاطع بتن ریزی و خاکهای نامناسب در مقاطع دورتر) انجام و توصیه ها و روشهای مناسب برای منطقه جنوب خوزستان ارائه شود.

(۳) با توجه به فراوانی مصالح ریز دانه در این مناطق (جنوب خوزستان) یک مطالعه گسترده در زمینه بررسی امکان بکارگیری خاکهای نامناسب همراه لایه های محافظ (ژئوممبران و...) برای پوشش بتنی پیشنهاد می شود.

(۴) با توجه به شرایط اقلیمی و مسائل اجرایی در منطقه خوزستان جهت تعیین پتانسیل تورم خاکهای رسی استفاده از استاندارد ISSMFE مقادیر واقعی تری در مقایسه با روش ASTM ارائه می کند که در این روش ضمن کاربرد تراکم استاتیکی امکان تعیین درصد تورم آزاد در رطوبت های پائین میسر می باشد.

(۵) در احداث کانال در زمینهایی با خاک نامناسب توصیه میشود تا جایی که امکانات اقتصادی پروژه اجازه میدهد، خاک نامناسب برداشت شده و با مصالح مناسب جایگزین گردد و تنها به برداشت یک لایه سطحی و بستر کوبی اکتفا نشود.

۶) جهت جلوگیری از بروز خرابیهای مشابه در سایر پروژه ها پیشنهاد میشود عملیات اجرایی با نظارت کارشناس ژئوتکنیک ذیصلاح انجام شود و مناسب بودن بستر کانال و یا سازه ها جهت شروع عملیات اجرایی توسط کارشناسان مذکور ارزیابی و تأیید شود. انجام حفاریهای مورد نیاز در زمان طراحی و اعمال نظارت کافی ژئوتکنیکی در مرحله اجرا سلامت و دوام طرحهای اجرایی را تضمین خواهد نمود.

تشکر

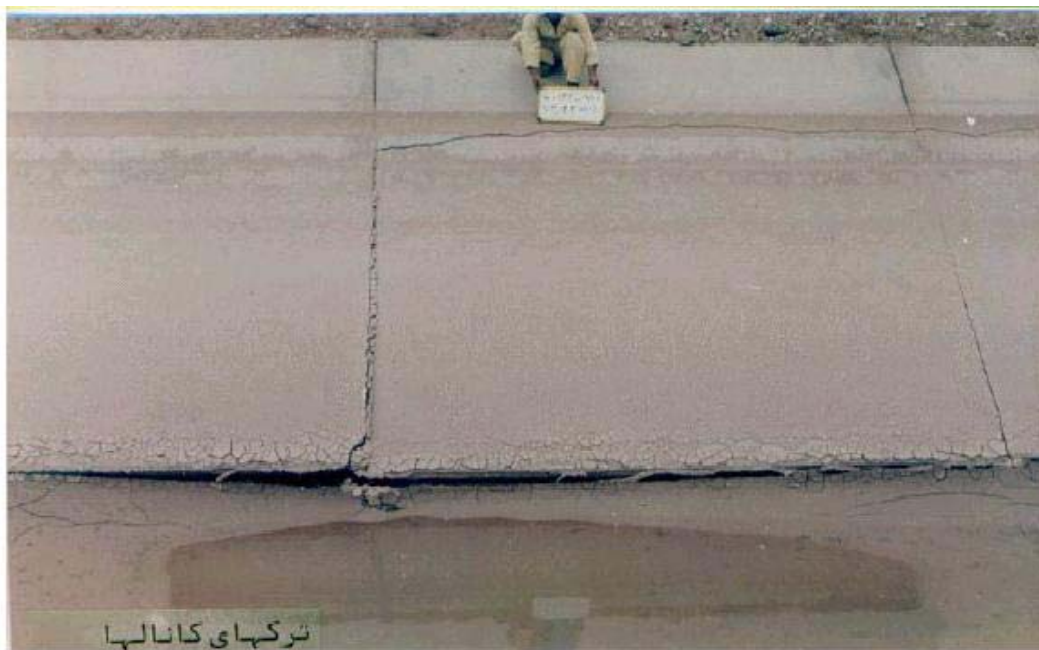
بدینوسیله از زحمات و همکاری های جناب آقای مهندس تندرو، و آقای مهندس خواجه ساهوتی دفتر تحقیقات و استانداردهای معاونت طرح و توسعه شبکه های آبیاری و زهکشی سازمان آب و برق خوزستان کمال تشکر و قدردانی را داریم.

مراجع

- ۱- رحیمی، ح، « مسائل احداث کانالهای آبیاری در خاکهای نامتعارف، مشکل آفرین » کارگاه فنی - آموزش ساخت کانالهای آبیاری محدودیتها و راه حلها
- ۲- عسکری، ف و ع، فاخر، (۱۳۷۲) « تورم و واگرایی خاک از دید مهندس ژئوتکنیک »، انتشارات جهاد دانشگاهی تهران .
- ۳- باروتکوب. ش و ع، عساکره، (۱۳۸۲) « بررسی علل تخریب پوششهای بتنی شبکه های آبیاری کرخه، ویس، مارون و اوان » طرح تحقیقاتی سازمان آب و برق خوزستان .
- ۴- رحیمی، ح، (۱۳۶۸) « مسائل سازه های آبی در خاکهای شور و گچی »، اولین مجمع فنی ژئوتکنیک در سد سازی و منابع آب .
- ۵- رحیمی، ح و م، دلفی، (۱۳۷۲) « روش شیمیائی جدید برای تشخیص پتانسیل واگرایی خاکهای رسی »، مجموعه مقالات دومین کنفرانس بین المللی مکانیک خاک و مهندسی تهران .
- ۶- رحیمی، ح و ک - فکور، (۱۳۷۴) « مقایسه سیمان و امولسیون قیر برای تثبیت خاکهای واگر ... »، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۶، شماره ۴ .
- ۷- مطالعات مرحله دوم طرح شبکه آبیاری و زهکشی کرخه نور.
- ۸- کازه سانپو، گروه مهندسان مشاور، (۱۳۴۹) « استفاده از مواد پتروشیمی برای پوشش جدار و کف کانالهای آبیاری »، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، نشریه شماره یک .
- 9- Bell, F.G, C.A.Jermy and B. Mortimer, 1991, “ **Dispersive Soils : A Brief Review ...** “ , Int. Conf. Soil Mech. Found . Eng. Thailand.
- 10- Craft, C.D and Acciardi, R. G , 1984 , “ **Failure of Pore – Water analysis for Dispersion** “ , Jr. Geotech. Eng , ASCE, Vol. 110 .
- 11- Decher, R.S and L.P.Dunnigan, 1977 , “ **Development and use of the Soil Conservation Service Disperion Test** “ , STP 623, ASTM .

- 12- FAO , “ Irrigation Canal Lining “ , Irrigation and Drainage Paper No. 2 , Rome 1971 .

تصویر شماره (۱) ترکهای بیش از ۲ سانتیمتر با جا به جایی و پله شدن دال

تصویر شماره (۲) ترکهای موازی بدون جابجایی دال

